

CO BRÁNILO KŘTU
(křestní hra, Salvátor 21.6.2020
volně podle Skutků 8,26nn a Lk
18,15nn)

1. scéna: představuje se SEMAFOR

ŽLUTÁ: Tak já vám nevím...

ČERVENÁ: Nevíš? Tak studuj!

Makej! Jinak neproješ.

ŽLUTÁ: Jenže já anevím, jestli chci někam projít. Někam dál...

ČERVENÁ: Počkej, někam přece musíš dojít! A nejlíp – pořád dál!

ŽLUTÁ: Ale kam vlastně?

ČERVENÁ: Ty tvoje „kam“ a nevím.

Kdo to má poslouchat?

ZELENÁ: (uklidňuje Červenou)

Počkej, to je dobrá otázka. Dšležitá:

Kam mám jít? Kam se vydat?

Píseň: Co má se dít? - Svítá 31,1-3

1. Co má se dít, kam mám dnes jít?

Tak mý myšlenky předou.

Den proflákat, noc probendit?

Úterý končí středou.

Kam příteli můj se potácíš,

co trápí duši tvou?

Je spousta cest, a já nevím, kam vedou.

Na co mám vsadit život svůj?

Tak mý myšlenky předou.

Mám pivo pít, či ctnostně žít?

Úterý končí středou.

Africký děti prej dál maj hlad,

a já nevím co s tím...

Je spousta cest, a já nevím, kam vedou.

Jak mám po ostří dýky jít?

Tak mý myšlenky předou.

Nespadnout sem, nespadnout tam?

Úterý končí středou.

Mám na místě stát, či blbě se dát,

co lepší je, kdo ví?

Je spousta cest, a já nevím, kam vedou.

2. scéna: Ministryně v Jeruzalémě

STRÁŽ 1: (Spokojeně se rozhlíží kolem dokola.) No to je pohoda. Lidi žádný, prázdný nádvoří, prázdněj chrám... Ještě že máme tu koronténu.

STRÁŽ 2: Jo jo. Ale hlavně musíme dávat bacha, ab se nám sem neprosmekl nějakěj pohanskej virus. Do svatého chrámu...

STRÁŽ 1: Zas ale, na cizincích se dobře vydělává. (zamyslí se) Ale máš pravdu. Dovnitř na chrámové nádvoří nesmí ani jedna pohanská noha.

STRÁŽ 2: Jo, jo, pak bychom to tu museli všechno desinfikovat.

Přichází ministryně

STRÁŽ 1: (kouká na ni, ještě než přijde) Není to pocestná?

STRÁŽ 2: Je to pocestná! A zdaleka!

STRÁŽ 1: Tak pozor na ni!

MINISTRYNĚ: Dobří mužové – nacházím se správně u jeruzalémského chrámu?

STRÁŽ 1: Správně! Nacházíš! No a co bys chtěla?

MINISTRYNĚ: Mně už dlouho zní v hlavě otázka – Kam mám jít? Za čím se vydat? U nás v Etiopii jsem vystudovala všechny školy, udělala kariéru. Dokonce si mne naše císařovna vybrala za ministryni financí.

(Strážní na sebe ohromeně mrknou)

MINISTRYNĚ: Jenže mne pořád trápí otázky, jestli to všechno není k ničemu – když můj život nemá pořadnej cíl.

STRÁŽ 2: No, to je všechno hrozně krásný, ale co tě z toho světa kraje přivedlo sem do Jeruzaléma?

MINISTRYNĚ: Víte, já jsem slyšela vyprávět, že se tu u vás ukázal nějaký zachránce. Spasitel. Před nějakými

třiceti lety tu svítila jeho hvězda...

Ježíš mu prý říkali. Tak jsem si říkala...

STRÁŽ 1: (rozčileně) Ty myslíš Ježíše? To je pěkný provokatér. Všechno nám tady v chrámu obrátil před pár lety vzhůru nohama!

STRÁŽ 2: Ale už je od něj pokoj. Hned potom ho Římaní popravili.

MINISTRYNĚ: Je, to je mi líto, že se s ním už nepotkám. *(po chvílce)* A mohla bych aspoň do chrámu, poklonit se vašemu Bohu? Jeho Desatero, to se mi moc líbí. A sloužit jen jednomu Bohu, to by vlastně mohla být dobrá cesta i pro mne.

STRÁŽ 1: Tak to by tedy nešlo!

STRÁŽ 2: Nepatříš k našemu lidu!

STRÁŽ 1: Jsi z pohanského národa!

STRÁŽ 2: Ještě nám to tady znesvětiš – a my to budem muset dezinfikovat!

MINISTRYNĚ: Tak to jsem opravdu nečekala! Takové přivítání! To jsem tedy asi na hodně špatné adrese. A kdo ví, co je zač váš Bůh, když má takové služebníky...

STRÁŽ 2: (smířlivě) – Jestli se chceš dozvědět o Hospodinu, zajdi támhle do antikvariátu a kup si nějaký „smotek“.

Teda „svitek“.

STRÁŽ 1: Aspoň nebudeš mít smutek.

3. scéna – SEMAFOR komentuje II.

ČERVENÁ: To se mi líbí! Ti jí to nandali, nádhře.

ŽLUTÁ: Počkej, počkej! Jak žes to říkal? Studuj, makej, jinak neprojdeš...

Chudák paní ministryně – studovala, makala – a stejně neprošla.

ČERVENÁ: Copak si mohli pustit do chrámu takovouhle pohanku?

ZELENÁ: Přestaňte se dohadovat,

uvidíme, jak to bude dál... Třeba narazí na nějakou odpověď. Moc bych jí to přál.

ŽLUTÁ: Já taky.

4. scéna – V ANTIKVARIÁTĚ

ANTI KVÁŘKA: Vážená zákaznice, copak si přejete? Máme tu svitky poučné i zábavné, s dobrým i špatným koncem. S moudrostí z Egypta, od Šalomouna, Asýrské, Babylonské, Perské i Médské. I řecké klasiky tu najdete, i když ti v Jeruzalémě moc na odbyt nejdu...

MINISTRYNĚ: Já potřebuju potěšit. Jsem úplně hotová. Takové přivítání jsem opravdu nečekala...

ANTI KVÁŘKA: (přehrabuje svitky)

Tak tohle je přímo pro vás! „Nebeský vítr mi fouká do plachet – přicházím potěšit všechny zdeptané depkami...“

MINISTRYNĚ: To je krása! Kolik stojí?

ANTI KVÁŘKA: Tisíc denárů.

MINISTRYNĚ: (vytřeští oči) Cože?

Vždyť za to si koupím nověj kočár na zpáteční cestu!

ANTI KVÁŘKA: Tak 800?

MINISTRYNĚ: Třista. To je u vás celoroční výplata, ne?

ANTI KVÁŘKA: Vy jste mi nějaká informovaná. 500, i když kvůli tomu budem muset odříct dovolenou.

MINISTRYNĚ: Platí. A balit ho nemusíte, hned se pustím do čtení.

5. scéna – SEMAFOR komentuje III.

ZELENÁ: Zdá se, že se to obrací dobrým směrem...

ŽLUTÁ: „Přicházím potěšit zdeptané“ – to se mi líbilo. Dává taky odvalu?

ČERVENÁ: Kdoví, jestli takovému

zaprášenému svitku z antikvariátu bude rozumět?...

Píseň Svítá 355: Vlak Boží

Už přijíždí vlak Boží,

je slyšet stále blíž

a rachot kol jeho vozů

nese krajinou se již.

Nuže dál, vstupte děti milé dál, vstupte děti milé dál,

děti milé, zde každý místo své má.

Vstupte jízda s ním je levná,

jet každý může v něm,

tam druhá třída není

ani rozdíl v cestovném

Nuže dál, vstupte děti milé dál, vstupte děti milé dál,

děti milé, zde každý místo své má.

6. scéna: Brání ještě něco?

ANDĚL: (přivádí Filipa) Filipe, náš Pán tě poslal sem na poušť, na tuhle cestu

FILIP: A co tu budu asi tak dělat?

ANDĚL: Budeš tu vyprávět o Ježíši – tak pěkně, jak to jen ty umíš.

FILIP: (rozhlíží se) Není to pocestný? Ha, je to pocestná!

ANDĚL: Neboj se jí, a jdi blíž. Musíš se s ní skamarádit. Má nějaký problém.

FILIP – srovná krok s ministryní, která jde a čte si ze svitku

MINISTRYNĚ: „jako ovce na porážku šel / ústa neotevřel. Oněměl.“ (vrtí hlavou. Pak pobouřeně): Co to je za útěchu? Tomu nerozumím...

FILIP: Rozumíš tomu, co tu čteš?

MINISTRYNĚ: Ani za mák! Někoho tu vedou na smrt – a on se nebrání. Co to je za útěchu?

FILIP: Víš, my si přesně tohle vyprávíme o našem spasiteli Ježíši.

Ten dokáže utěšit. ... Přitom ho taky takhle vedli na smrt. A on to z lásky k nám podstoupil. Ale Bůh ho vyvedl z mrtvých. A teď je Ježíš naším Pánem. Dává směr našemu životu.

MINISTRYNĚ: Takovej obyčejnej člověk – ani kněz – ani znalec svitků... A taková krásná slova... Kde se to v tobě bere?

FILIP: To ten duch Utěšitel. Ježíš nám ho slíbil – a on nám dává ta pravá slova. A vždycky, když to někoho dalšího osloví – tak ho pokřtíme.

MINISTRYNĚ: A brání něco, abych byla pokřtěná i já? Kolik za to chceš? Svítek stál 500,- křest, ten bude aspoň za tisícovku...

FILIP: Křest je zdarma. Ježíš tu je pro každého. A zvláště pro ty, které někde odmítli a nechťejí.

(Jdou spolu ke křtílnici)

(přicházejí matky s nejmenšími):

MATKY: To je pravda! ... Nás taky vyhazovali, ať Ježíše nerušíme – a on nás přijal! ... Dolů hradby padají! ... Nikomu nebraňte!

Píseň: Všechny děti (BTS 6)

Všechny děti v celém světě

všechny má Pán Ježíš rád.

Bible říká v každé větě

že se mají radovat.

Své království dětem dává

chrání je a zachovává

Všechny děti – to je sláva!

Pán Ježíš má rád.

OBSAZENÍ

ŽLUTÁ: Hanka Jabůrková

ČERVENÁ: Filip Jabůrek

ZELENÁ: Mishel Jugaj

Etiopská ministryně financí: Pát'a

STRÁŽ 1: Emma

STRÁŽ 2: Sevan

ANTIKVÁŘKA: Viki

CHRÁMOVÝ PERSONÁL:

ANDĚL: Nairi

FILIP: Mahulenka

MATKY S DĚTMI: Kateřina s
Aničkou, Martina s Theou, Elisabeth s
Enim, Zuzana s Terezkou.